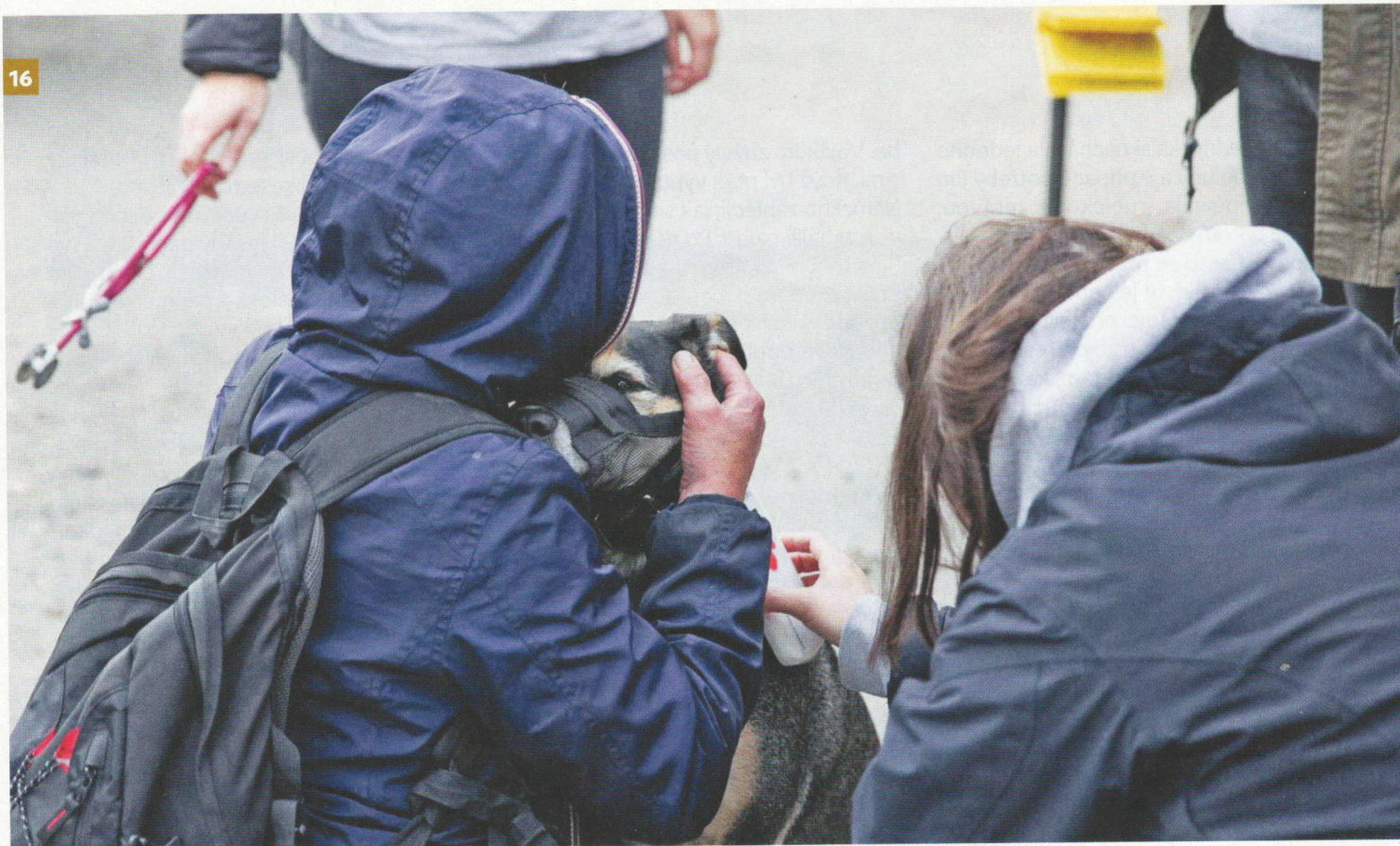

Život se psem na ulici

Je jeden z říjnových pátků a my v doprovodu několika lidí bez domova míříme pod Hlávkův most. Dnes se tu totiž koná velká očkovací akce v rámci Světového dne proti vzteklině. Tu pořádá organizace Psí život, která se jako jediná u nás zaměřuje na pomoc zvířatům, která patří lidem bez domova.

Text: Monika Veselá, foto: Eliška Krátká

Přemýšleli jste někdy o tom, proč lidem bez domova tolik záleží na tom, aby po svém boku měli zvířecího parťáka? Pro bezdomovce je zvíře často jedinou blízkou bytostí, kterou mají, a díky nim mohou zažít pocit bezpodmínečné lásky. I proto se k nim chovají s mnohdy až přehnanou láskou. V drtivé většině případů se o své mazlíčky starají lépe než o sebe a jakékoli odloučení od čtyřnohého kamaráda velmi těžce nesou.

Problém ale nastává, když má zvíře nějaký zdravotní problém – lidé bez domova si lékařskou péči pochopitelně nemohou dovolit a zvířata často trpí bez pomoci. A právě proto je tu organizace Psí život, která se cíleně zaměřuje na pomoc zvířatům, která patří lidem bez domova, osobám závislým na návykových látkách, a zvířatům, která žijí s lidmi v sociálně

vyloučených lokalitách. Pomáhá psům a kočkám, jejichž majitelé se dostali do tíživé životní situace nebo se pohybují „na okraji společnosti“ a nedokáží o své zvíře dostatečně pečovat. Nechtějí přitom zvířata odebírat, ale zpřístupnit jim potřebnou péči.

Mezi jejich pravidelné aktivity patří velká očkovací akce psů lidí bez domova, která se koná dvakrát do roka na pražské Štvanici. A právě tu jsme dnes navštívili.

Každý pejsek tu nejprve projde veterinární prohlídkou, a pokud to jeho zdravotní stav umožňuje, naočkuje se, očipuje, odblesí a odčerví. K dispozici tu jsou také léky na rozsáhlejší zdravotní problémy. Veterinářky se tu nejčastěji potýkají se záněty uší a různými poraněními. Občas se objeví i vážnější diagnózy, jako třeba epilepsie, nádory, srdeční obtíže. Dotyčným pejskům pomohou s diagnos-

tikou, nasadí léčbu, ale poté se už musí starat majitelé sami.

„Máme tu dvě stanoviště – nejprve se o zvířata postarají veterinářky z ordinace, se kterou dlouhodobě spolupracujeme. Pak tu máme dary od firem a podporovatelů, které rozdáváme. Každý majitel dostane pro pejska pytel granulí, košík a také jsou tu k dispozici různé oblečky,“ popisuje Jarmila Pávková, ředitelka organizace.

Důležitou součástí akce je také vedení záznamů o jednotlivých psech. Často se totiž stává, že majitelé ztratí očkovací průkaz a nepamatují si, jaká očkování jejich mazlíček dostal. „Vedeme si online databázi, kam si píšeme, kdy tady pejsek byl, co jsme s ním dělali a také údaje o majiteli. Je totiž běžné, že zvíře za svůj život vystřídá několik páníčků,“ doplňuje Pávková.

Veterinářky ošetřily 78 psů a 4 kočky. Některé z nich čeká následná léčba, některé kastrace a další přijdou na přeočkování.

„Jacka jsem si brala jako štěňátko, protože se narodil s pupeční kýlou, a chtěla jsem ho nechat odoperovat a pak vrátit majitelům. To se nestalo, protože mi hrozně přirostl k srdci. Psí život mi v péči o Jacka i další dvě fenky moc pomáhá. Holky jsou díky nim vykastrované a pravidelně chodíme na očkování. Je super, že se mám na koho spolehnout.“

„Britáček je z Dukovan, kde žil se svým majitelem v nějaké garáži. Jednoho dne se na mě přes Facebook obrátila paní, že právě v Dukovanech před půl rokem přejelo auto psa a jeho majitel s ním nebyl u doktora, protože na to neměl peníze. Tak jsem tam sjela. Ačkoli naším cílem není zvíře odebrat, ale pomoci překonat krizi, tak tady ta situace byla opravdu vážná, a nakonec jsme si ho od něj po vzájemné dohodě vzali. Byl celý zanedbaný, měl rozsáhlé kožní problémy, byl ochrnutý na zadní nohy a měl na nich hnisavé proleženiny a odřeniny až na kost. K tomu měl hnisavý zánět močového měchýře, protože se půl roku v podstatě nevyčůral. Musel na operaci, potom jsme chodili na rehabilitace, ale nerozchodil se, takže má vozíček. Nabízeli jsme ho k adopci, ale protože není schopný sám vyměšovat, nikdo se ho neujal. A tak se mnou teď řediteluje. Je ale možné si ho virtuálně adoptovat, takže má několik virtuálních páníčků,“ říká ředitelka organizace Psí život. (www.psisizivot.com/zvirata-k-adopci)

Jarmila Pávková (ředitelka) o organizaci Psí život

Organizace vznikla v roce 2014 a cílí na zvířata, která žijí s lidmi na ulici. Ročně pomůžeme stovkám zvířat, která projdou veterinární prohlídkou, očkovaním apod. Spousta klientů nám také volá o radu, třeba když ztratí očkovací průkaz nebo když jejich pes skončí v útulku či někoho pokouše. Naším cílem ale není za ně všechno řešit, nechceme za majitele přebírat jejich zodpovědnost za pejsky. Pomůžeme jim překonat krizovou situaci, kterou třeba sami nedokáží vyřešit, pak už se ale musí dál starat sami. Jsme terénní služba a u poskytované péče záleží, jak jsme na tom finančně. Spolupracujeme se 2 veterinárními klinikami, ale máme také různé spřátelené specialisty. Tihle lidé jsou opravdu srdcaři. Samozřejmě jim ale za léčbu musíme platit.

Často se mě také někdo ptá, proč si bezdomovci zvíře pořízují. Lidé bez domova nejsou jiní než my a my jsme prostě národ pejskařů. Ženy bez domova mají psa na svoji ochranu. No a samozřejmě to jsou jejich spřízněné duše – jim nevadí, že smrdí, že neleží na čistém pelíšku... Hlavně jsou s nimi opravdu pořád. Navíc se lidé bez domova dost často stávají odkladištěm nechtěných psů.

Proč to má smysl?

Pomoc má smysl zejména pro zvířata samotná a pro kvalitu jejich života. Zvířata jsou ale také velkým rizikem pro šíření nemocí a parazitů do okolí, proto bychom měli udržovat jejich populaci zdravou. Tím ochráníme jejich majitele, sebe a především pak naše děti. Je ne-

možné eliminovat počet těchto zvířat na ulici, můžeme však kastraci kontrolovat jejich nechtěné množení. Kastraci ale majitelé většinou odmítají, a my musíme ty výhody neustále komunikovat. Jsou mezi nimi zažitá předsudky vůči kastraci a rozhodně také nedostatečná osvěta, kdy si myslí, že jakmile nebude mít fena jednou za život štěňata, bude na tom zle. Dřív jsme kastrace mohli dělat častěji, ale kvůli nedostatku financí už je to jen v akutních případech.

Chceme, aby mohl Psí život dál pomáhat. Pokud byste chtěli pomoci zvířatům na ulici i vy, veškeré informace najdete na webu Psího života www.psisizivot.com.